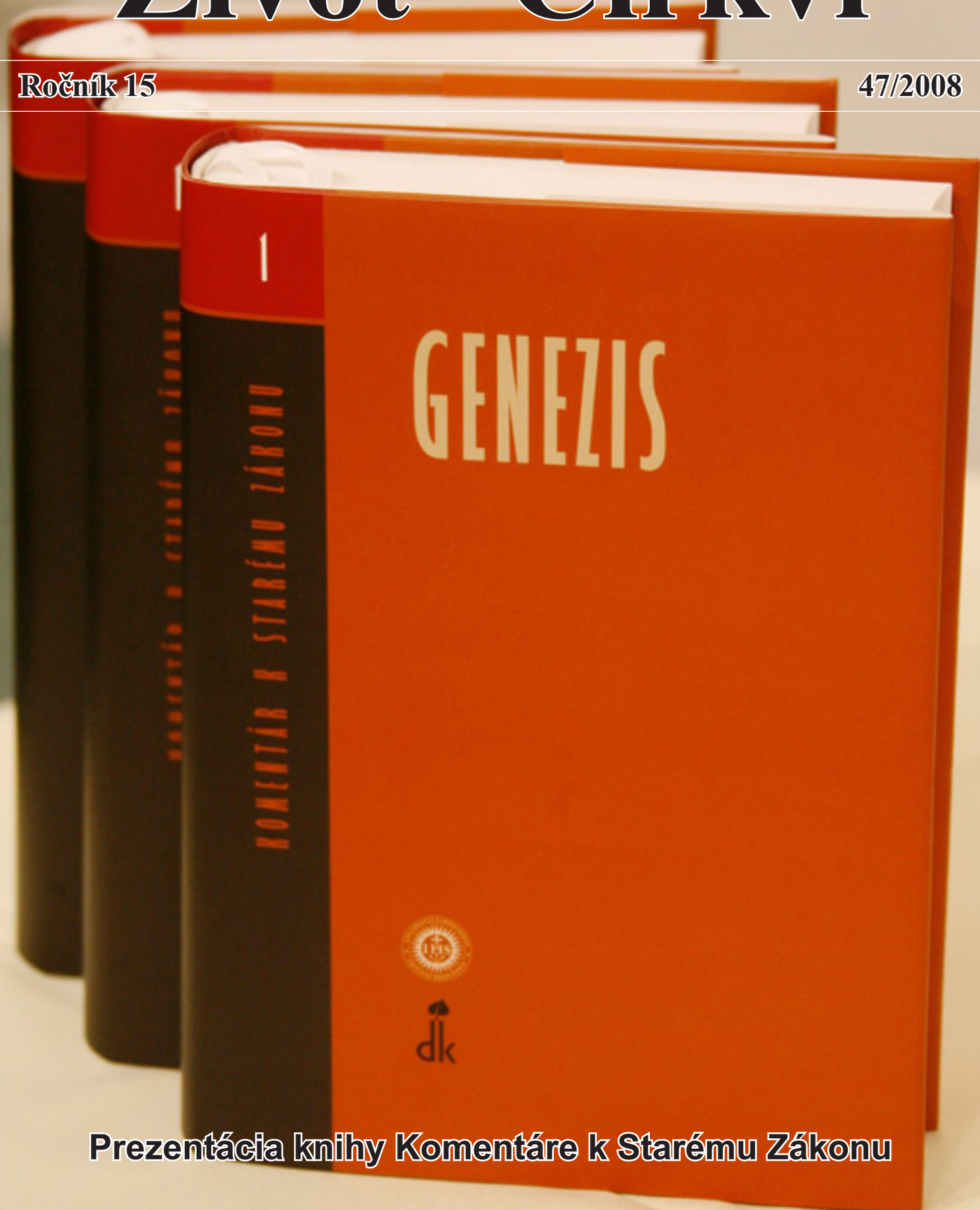

Život Cirkvi

Ročník 15

47/2008

Prezentácia knihy Komentáre k Starému Zákonu

Na ten 29. jún roku 2006 do konca svojho života určite nezabudnem. V ten deň - bol sviatok svätých Petra a Pavla - som stál s mikrofónom v ruke pod kupolou Ostrihomskej baziliky - poverený tľmočením niektorých príhovorov z maďarčiny

a do maďarčiny. Priznám sa, chvel som sa vedomý si dôležitosti tejto chvíle a povinnosti pretľmočiť všetko správne a pravdivo. Veď tam predsa stáli predstavitelia slovenskej a maďarskej biskupskej konferencie, aby v rámci slávnostnej svätej omše podpísali dokument o vzájomnom zmierení. Zvlášť hlboko sa mi vryl do pamäti moment, keď texty, ktoré si biskupi potom vymenili, podpísali priamo na oltári chrámu. Tam, kde sa denne sprítomňuje krvou spečatená Kristova obeta; tam, kde Ježiš denne stavia mystický most medzi nebom a zemou; tam som z blízka videl, ako maďarský a slovenský text potvrdzujú biskupské podpisy. Podpisy pod most zmierenia a spolupráce, veď hoci boli texty odlišné, jedna veta v nich bola v oboch jazykoch rovnaká: odpúšťame a prosíme o odpustenie. Škoda, že vtedy túto udalosť - napriek jej veľkému významu - médiá vyzdvihli len veľmi povrchno. Ešte šťastie, že určité dejinné udalosti majú svoju nezávislú vnútornú energiu, energiu pravdy, ktorá sa presadzuje sama - silou posolstva, prežívajúceho ako trvalá inšpirácia aj bez širšej propagácie. Preto čosi z atmosféry ostrihomskeho zmierenia predsa preniklo do výzvy spreď niekoľkých dní - výzvy zdieľanej na oboch brehoch Dunaja - aby „všetci ľudia dobrej vôle“ prispeli k uspokojeniu, zmiereniu a zušľachteniu vzájomných vzťahov. Áno, ľudia „dobrej vôle“: oni totiž najkonštruktívnejšie realizujú svoju osobnú slobodu, ktorej úplné rozvinutie umožnil práve onen povestný sedemnásty november roku 1989. Keď sme kľúčikmi zvonili na námestiach, každý reálne uvažujúci jedinec už vtedy predpokladal, že nastupujeme na cestu náročnej premeny našej najhlbšej mentality. Umelo udržia vaný „proletársky internacionalizmus“ sa pomínul, vzťahy prestali byť centrálné regulované a preto ich bolo treba ukotviť v nových základoch: hlbších, pevnejších, osobne prijatých, zvnútornených. Udalosti

Stavať mosty

posledných týždňov dokazujú, aké vratké a krehké môžu byť tieto základy, ako ľahko sa môžu vymknúť z rúk zodpovedných a spustiť ťažko kontrolovateľné turbulencie. Isteže, určité vonkajšie disciplinárne opatrenia môžu do istej miery pomôcť, no kým sa nezmení, nepretaví ľudské vnútro, ľudské srdce, pokoj bude spočívať stále na neistých hlinených nohách. Musí sa zmeniť to, čo stojí pri koreňoch každého rozhodnutia - ľudské srdce. „Dobrá vôľa“ totiž predpokladá dobré srdce ako symbol čistých a úprimných úmyslov. Tie sú základným programom, determinujúcim všetko, čo sa za rozličných okolností potom dostáva na povrch.

Len vtedy je ochota prijať každého človeka za brata autentická, iba vtedy prináša to pravé ovocie. Mieru, povahu a obsah tejto autentickosti naznačuje svätica, ktorú si Katolícka cirkev na celom svete pripomína - nie bez mnohoznačnej symboliky - tiež práve sedemnásteho novembra. Už samotný fakt, že svätá Alžbeta je súčasne Bratislavská, Árpádovská, Durínska i Uhorská naznačuje jej nadnárodný presah, univerzalitu jej posolstva. Hoci je nesprávne pokladaná za výlučne maďarskú sväticu, najviac kostolov s jej patrociníom je na Slovensku - vrátane - napr. kostolíka v Múzeu oravskej dediny v Zuberici. Hoci ju pokladajú za stredovekú postavu, inšpiruje aj ľudí žijúcich na počiatku tretieho milénia. Hoci mala kráľovský pôvod, prijímajú ju mnohí ako inšpiráciu pre každodenné skutky príčinlivej lásky. Áno, svätá Alžbeta je príkladom prekonávania bariér a predsudkov: hoci pochádzala z kráľovskej dynastie, dokázala sa vymaniť z kruniera spoločenských konvencií a skloniť sa k tým, čo jednoducho potrebovali pomoc. Starala sa o všetkých, ani by ju nenapadlo rozlišovať ich podľa rasového, národnostného či akéhokoľvek iného kritéria. Vzťahy budovala ako človek hľadajúci človeka, ako človek, podávajúci pomocnú ruku. To napokon symbolicky vyjadrujeme my všetci, keď sa na svätej každej omši zdravíme znakom pokoja: symbolizuje to ochotu podať ruku, pripravenú zmieriť sa, pomôcť, podprieť, podporiť.

Takéto bratské gesto je zároveň duchovnou voľbou nášho skutočného kráľa: kráľa toho kráľovstva, o ktorého príchod sa modlíme v každom Otčenáši a ktorého budeme sláviť budúcu nedeľu. Krista si za kráľa volíme vždy vtedy, keď sa dvaja, alebo traja schádzame v jeho mene. Na sviatok Krista Kráľa nie náhodou budeme čítať nie nejaké teologické abstrakcie, ale evanjelium o chudobných, hladných, trpiacich, väzených, skrátka tých, s ktorými sa Ježiš identifikuje. A cez ktorých čaká, že prekročíme prah predsudkov a vykročíme smerom k sebe navzájom. Odhodlať sa takto vykročiť - to je skutočné zmŕtvychvstanie. Zmŕtvychvstanie Krista Kráľa, jeho víťazstvo v nás a medzi nami.

RV, Jozef Haľko

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (16. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa dnes napoludne spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra vo Vatikáne pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril:

„Drahí bratia a sestry,

Božie slovo tejto nedele, ktorá je predposlednou v tomto liturgickom roku, nás pozýva k bdelosti a k činnosti, vzhľadom na druhý príchod Pána Ježiša na konci čias. Evanjeliový úryvok vykresľuje

slávne podobenstvo o talentoch, ktoré prináša sv. Matúš (25, 14 – 30). „Talent“ bol starou rímskou mincou veľkej hodnoty a vďaka tomuto podobenstvu sa stal synonymom osobných darov, ktoré dostal každý z nás preto, aby priniesli svoje ovocie. V skutočnosti sa v podobenstve hovorí o mužovi, ktorý prv než sa vydal na cestu, zavolať svojich služobníkov aby im rozdelil svoj majetok (Mt 25, 14). Mužom v podobenstve je sám Kristus, služobníci sú jeho učeníci a talenty predstavujú dary, ktoré im Ježiš zveruje. Preto tieto dary, okrem ich vlastných prirodzených kvalít, predstavujú aj bohatstvo, ktoré Pán Ježiš nám zanechal ako svoje dedičstvo, ktoré máme spravovať tak, aby prinieslo svoje ovocie. Toto dedičstvo tvoria: jeho slovo uchované v Evanjeliu, krst, ktorý nás obnovuje v Duchu Svätom, modlitba „Otče náš“, ktorou sa modlíme k Bohu ako synovia zjednotení v jedinom Synovi, jeho odpustenie, ktoré nám prikázal, aby sme ho priniesli všetkým, sviatosť jeho presväteho Tela a Krvi. Jedným slovom: Božie kráľovstvo, ktorým je On sám, prítomný a živý medzi nami.

Toto je poklad, ktorý Ježiš zveril svojim priateľom na konci svojho krátkeho pozemského života.

Dnešné podobenstvo kladie dôraz na vnútorný postoj s ktorým prijímame a vážime si tento dar. Nesprávny postoj je charakteristický strachom. Sluha, ktorý ma strach zo svojho správcu a bojí sa jeho návratu, skryje svoju mincu, ktorá neprinesie žiadne ovocie. Toto sa stáva napríklad vtedy, keď niekto dary ktoré prijal, ako sú krst, sväté prijímanie, birmovka, zahrabe pod prikrývkou predsudkov, pod falšnú predstavu o Bohu, ktorá paralyzuje jeho vieru

a jeho skutky tým spôsobom, že zradza Pánove očakávania. Podobenstvo však zdôrazňuje dobré ovocie, ktoré prinášajú učeníci. Títo sa tešia z prijatých darov, ktoré neskrýli zo strachu alebo zo žiarlivosti, ale umožnili, aby tieto dary priniesli ovocie tým, že sa s nimi podelili. Áno, dary, ktoré nám dal Kristus sa znásobujú rozdávaním! Je to poklad určený k tomu, aby bol rozdaný, investovaný, zdieľaný s inými,

ako nás to učí ten úžasný správca Ježišových talentov, ktorým je apoštol Pavol.

Evanjeliové učenie, ktoré nám dnešná liturgia poskytuje, ovplyvnilo aj historicko-sociálny život tým, že podnietilo v kresťanských národoch činnú a podnikavú mentalitu. Avšak centrálné poslanstvo za vzťahuje na ducha zodpovednosti, s ktorým prijímame Božie kráľovstvo. Zodpovednosť voči Bohu a voči ľudstvu. Tento postoj sa stal dokonalým spôsobom postojom Panny Márie, ktorá keď prijala najvzácnejší dar zo všetkých darov, samého Ježiša, darovala ho svetu s veľkou láskou. Prosme ju, aby nám pomohla stať sa „dobrými a vernými sluhami“, aby sme tak raz mohli mať účasť na „radosti nášho Pána“.

—ls-/snímka RV

Svätý Otec na generálnej audiencii: Pavlovo učenie o druhom príchode Krista

Vatikán (12. novembra, RV) - Pred Bazilikou sv. Petra vo Vatikáne sa opäť zišli hufy pútnikov, aby si vypočuli príhovor Svätého Otca počas generálnej audiencie. V katechéze Benedikt XVI. pokračoval v rozprávaní o sv. Pavlovi, apoštolovi národov, pričom dnes prešiel od minulotýždňovej témy jeho hlásania o Kristovej smrti a zmŕtvychvstání k téme jeho učenia o druhom príchode Krista:

Drahí bratia a sestry,

téma vzkriesenia, ktorej sme sa venovali minulý týždeň, otvára novú perspektívu, perspektívu očakávania opätovného Pánovho príchodu, a preto nás privádza k zamysleniu nad vzťahom medzi súčasnosťou, časom Cirkvi a Kristovho kráľovstva, a budúcnosťou (eschaton), ktorá nás čaká, keď Kristus odovzdá kráľovstvo Otcovi (porov. 1 Kor 15, 24). Každá kresťanská úvaha o posledných ve-

ciach, nazývaná eschatológia, vždy vychádza z udalosti vzkriesenia: v tejto udalosti sa už posledné veci začali, a v istom zmysle sú už prítomné.

Pravdepodobne už v roku 52 sv. Pavol napísal prvý zo svojich listov, Prvý list Solúčanom, kde hovorí o tomto Ježišovom druhom príchode, nazývanom parúzia, advent, nová, definitívna a zjavná prítomnosť (porov. 4, 13 – 18). Solúčanom, ktorí majú pochybnosti a vlastné problémy, apoštol píše toto: „Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním“ (4, 14). A pokračuje: „Tí, čo umreli v Kristovi, vstanú prví. Potom my, čo žijeme a zostaneme, budeme spolu s nimi v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme navždy s Pánom“ (4, 16 – 17). Pavol opisuje Kristovu parúziu veľmi živo, so symbolickými obrazmi, ktoré nám však prinášajú jednoduché a hlboké posolstvo: na konci budeme s Pánom stále. To podstatné posolstvo ide ponad všetky obrazy: našou budúcnosťou je „byť s Pánom“. Ako veriaci sme s Pánom už v našom živote - naša budúcnosť, večný život už začali.

V Druhom liste Solúčanom Pavol mení perspektívu a hovorí o negatívnych udalostiach, ktoré budú predchádzať posledným a definitívnym udalostiam. Netreba sa nechať oklamať – hovorí –, akoby Pánov deň mal skutočne nastať podľa dajakých chronologických výpočtov: „Čo sa týka príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia okolo neho, prosíme vás, bratia, nedajte sa hneď vyvieť z rovnováhy a naplašiť, ani duchom, ani slovom, ani listom, údajne našim, akoby už Pánov deň nastával. Nech vás nezvedie nik nijakým spôsobom“ (2, 1 – 3).

V pokračovaní tohto textu sa ohlasuje, že pred Pánovým príchodom nastane apostáza a má sa zjaviť ten bližšie nešpecifikovaný „človek nepravosti“, „syn zatraťenia“ (2, 3), ktorého tradícia neskôr nazve Antikristom.

Zámer tohto listu sv. Pavla je však predovšetkým praktický. Píše: „Ved' aj keď sme boli u vás, prikazovali sme vám toto: Kto nechce pracovať, nech ani neje. Lebo počujeme, že medzi vami niektorí žijú neporiadne, nič nerobia, iba sa zháňajú za zbytočnosťami. Takýmto prikazujeme a vyzývame ich v Pánu Ježišovi Kristovi, aby pokojne pracovali, a tak jedli svoj chlieb“ (3, 10 – 12). Inými slovami, očakávanie Ježišovej parúzie neoslobodzujú od záväzkov v tomto svete, ale, naopak, prináša zodpovednosť pracovať na tomto svete a pre tento svet.

Nasledujúcu nedeľu budeme to isté počuť v evanjeliu o talentoch, kde nám Pán hovorí, že všetkým zveril talenty a že Sudca si bude žiadať vydať z nich počet slovami: Priniesli ste ovocie? Očakávanie Pánovho návratu teda zahŕňa aj zodpovednosť za tento svet.

To isté a ten istý vzťah medzi parúziou – návratom Sudcu/Spasiteľa – a záväzkami v našom živote, no v inom kontexte a s novými aspektmi, sa ukazuje v Liste Filipanom. Pavol je vo väzení a očakáva rozsudok, ktorým môže byť odsúdenie na smrť. V tejto situácii rozmyšľala o budúcom živote s Pánom, ale myslí aj na spoločnosť

stvo vo Filipách, ktoré potrebuje svojho otca, teda Pavla, a preto píše: „Ved' pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk. Ale ak žiť v tele znamená pre mňa plodnú prácu, neviem, čo si vyvoliť. Oboje na mňa dolieha: túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie, ale zostať v tele je zasa potrebné pre vás. A s istotou viem, že zostanem a budem s vami všetkými na váš ošoh a radosť z viery, aby ste sa mnou mohli ešte viac chváliť v Kristovi Ježišovi, keď zasa k vám prídem“ (1, 21 – 26).

Pavol nemá strach zo smrti, naopak: pre neho plný život značí s Kristom. Pavol má však aj účasť na zmýšľaní Krista, ktorý nežil pre seba, ale pre nás. Žiť pre druhých sa stáva programom jeho života, a preto dáva najavo svoju absolútnu pripravenosť poslúchať Božiu vôľu, vykonať to, čo Boh rozhodne. Predovšetkým je pripravený žiť na tejto zemi pre druhých, žiť pre Krista, žiť pre jeho živú prítomnosť a tak pre obnovenie sveta. Vidíme, že tento jeho život s Kristom prináša veľkú vnútornú slobodu: slobodu od hrozby smrti, ale aj slobodu od všetkých životných záväzkov i utrpení. Jednoducho je k dispozícii Bohu a je skutočne slobodný.

Keď sme preskúmali rôzne aspekty očakávania Kristovej parúzie, prejdeme teraz k otázke, aké sú základné postoje kresťana k posledným veciam: k smrti, ku koncu sveta. Prvým postojom je istota, že Ježiš vstal z mŕtvych, je s Otcom, a práve tak je s nami, navždy. A nikto nie je silnejší ako Kristus, pretože on je s Otcom, je s nami. Preto sme bezpeční, oslobodení od strachu. To bol podstatný dôsledok kresťanského kázania. Strach z duchov, z rôznych božstiev, bol rozšírený v celom antickom svete. A aj dnes misionári nachádzajú v prírodných náboženstvách spolu s mnohými pozitívnymi prvkami aj strach z duchov, zo zlých mocností, ktoré nás ohrozujú. Kristus žije, premohol smrť a zvíťazil nad všetkými týmito mocnosťami. V tejto istote, v tejto slobode a radosť žijeme. To je prvý aspekt nášho života, ktorý sa týka budúcnosti.

Druhým je istota, že Kristus je so mnou. A keďže s Kristom budúci svet už začal, dáva nám to aj istotu nádeje. Budúcnosť nie je nejakou tmou, v ktorej sa nikto nevie orientovať. Nie je to tak. Bez Krista je budúcnosť sveta aj dnes temná - existuje veľký strach z budúcnosti. Kresťan vie, že Kristovo svetlo je silnejšie, a preto žije v nádeji, ktorá nie je vágna, v nádeji, ktorá dáva istotu a odvahu čeliť budúcnosti.

Nakoniec tretí postoj. Sudca, ktorý sa vracia – je to Sudca a Spasiteľ zároveň – nám zanechal na tomto svete úlohu žiť podľa jeho spôsobu života. Zveril nám svoje talenty. Preto je naším tretím postojom zodpovednosť pred Kristom za svet a za bratov a zároveň aj istota, že je milosrdný. Oboje je dôležité. Nežijeme tak, akoby dobro a zlo boli zajedno, pretože Boh môže byť len milosrdný. To by bol klam. V skutočnosti žijeme s veľkou zodpovednosťou. Máme talenty, sme poverení pracovať tak, aby sa tento svet otvoril Kristovi a aby sa obnovil. No hoci pracujeme a vo svojej zodpovednosti vieme, že Boh je pravý Sudca, máme aj istotu, že tento Sudca je dobrý,

poznáme jeho tvár, tvár vzkrieseného Krista, Krista ukrižovaného za nás. Preto si môžeme byť istí jeho dobrotou a kráčať vpred s veľkou odvahou.

Posledným bodom Pavlovho učenia týkajúceho sa eschatológie je univerzálnosť povolania k viere, ktoré spája Židov a národy, teda pohanov, ako znak anticipácie budúcej skutočnosti, vďaka čomu môžeme povedať, že už máme miesto v nebi s Ježišom Kristom, aby v budúcnosti ukázal nesmierne bohatstvo milosti (porov. Ef 2, 6): potom sa zmení na predtým, aby sa stal zjavným stav začínajúceho sa uskutočnenia, v ktorom žijeme. Vďaka tomu je znesiteľné i utrpenie tohto času, ktoré nemožno porovnať s budúcou slávou (porov. Rim 8, 18). Kráčame vo viere a nie v nazeraní, a hoci by sme radšej chceli opustiť telesný domov a prebývať u Pána, predsa v konečnom dôsledku zaváži to – či už prebývame v tele, alebo mimo neho –, aby sme sa mu páčili (porov. 2 Kor 5, 7 – 9).

Napokon ešte posledný aspekt, ktorý sa nám môže zdať trochu ťažký. Na záver svojho Prvého listu Korint'anom sv. Pavol opakuje - a aj Korint'anom vkladá do úst modlitbu, ktorá vznikla v prvých kresťanských komunitách na palestínskom území: Marana tha!, čo doslovne znamená „Pane náš, príď!“ (porov. 16, 22). Bola to modlitba prvých kresťanov a aj posledná kniha Nového zákona, Zjavenie apoštola Jána, sa končí touto modlitbou: „Príď, Pane Ježišu!“ (22, 20).

Môžeme sa aj my takto modliť? Zdá sa mi, že pre nás v dnešnej dobe, v našom živote, v našom svete je ťažké modliť sa úprimne za to, aby sa tento svet pominul, aby prišiel nový Jeruzalem, aby nastal posledný súd a prišiel Sudca, Kristus. Myslím si, že hoci sa nedokážeme takto úprimne modliť, a to z mnohých dôvodov, predsa môžeme s prvými kresťanmi aj my pravdivo povedať: „Príď, Pane Ježišu!“ Pravdaže, nechceme, aby teraz prišiel koniec sveta. No na druhej strane chceme, aby tento nespravodlivý svet skončil. Aj my chceme, aby sa svet od základu zmenil, aby prišla civilizácia lásky, aby nastal spravodlivý a pokojný svet, svet bez násillia a bez hladu. To všetko si želáme. Ale ako by to mohlo nastať bez Kristovej prítomnosti? Bez jeho prítomnosti sa svet nikdy nestane skutočne spravodlivým a obnoveným. A preto, hoci inak, ale z celej hĺbky srdca môžeme a máme aj my veľmi naliehavo a v situácii našej doby povedať: Príď, Pane! Príď, ako ty chceš a vieš. Príď tam, kde vládne nespravodlivosť a násillie. Príď do utečeneckých táborov, do Dárfúru, do Severného Kivu i do mnohých ďalších častí sveta. Príď tam, kde vládnu drogy. Príď aj medzi tých bohatých, ktorí na teba zabudli a ktorí žijú len pre seba. Príď tam, kde ťa nepoznajú. Príď, ako ti je vlastné, a obnov dnešný svet. Príď aj do našich srdiec, príď a obnov naše životy, príď do našich srdiec, aby sme sa my sami mohli stať Božím svetlom, tvojou prítomnosťou. V tomto zmysle so sv. Pavlom prosme: Marana tha! Príď, Pane Ježišu! A modlime sa, aby bol Kristus skutočne dnes prítomný v našom svete a aby ho obnovil.

Preložila Mária Spišiaková

Svätý Otec dnes zaslal pozdrav Medzinárodnému stretnutiu modlitieb za pokoj

Vatikán (17. november, RV) – „Len cestou dialógu a úprimného úsillia je možné začleniť sa do tej vzácnej schránky, ktorou je stvorenie“ – to sú slová z posolstva podpísaného vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, ktoré zaslal Benedikt XVI. účastníkom XXII. medzinárodného stretnutia modlitieb za pokoj, ktoré je na tému „Civilizácia pokoja: náboženstvá a kultúry v dialógu“ do zajtra na Cypre.

Na trojdňovom stretnutí, ktoré organizuje Komunita sv. Egídia a Pravoslávna cirkev Cypru, sa zišli hlavy štátov Európy, Afriky a Strednej Ameriky, mimochodom 22 rokov od historického Svetového dňa modlitieb za pokoj v talianskom Assisi pod záštitou pápeža Jána Pavla II.

„Nemôžeme nebyť presvedčení, že pokoj je spoločným darom ale aj úlohou: darom a úlohou, ktorý je prijímaný, pretože pochádza z mnohorakej múdrosti Boha, ale je aj uchovávaný, aby rástol a dozrieval, pretože hojné ovocie, ktoré môže vyvierat' z tejto úrodnej rastliny závisí aj od našej osobnej zodpovednosti a od nášho neúnavného úsillia“. „Kritérium“, – ako napísal Benedikt XVI. v posolstve pre Svetový deň pokoja minulý rok – „ktoré má inšpirovať takýto čin, nemôže byť nič iné ako rešpektovanie „gramatiky“ vpísanej do srdca človeka od Božského jeho Stvoriteľa.“

Svätý Otec v závere posolstva dúfa, že medzinárodné stretnutie modlitieb za pokoj ponúkne jeho účastníkom možnosti porovnania do budúcnosti a tiež spoločný rast.

-sg-

Sústrastný telegram Benedikta XVI. v prípade úmrtia Mons. Alessandra Maggioliniho

Vatikán (14. november, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone v mene pápeža Benedikta XVI. zaslal sústrastný telegram v súvislosti so smrťou emeritného biskupa talianskej oblasti Como, Mons. Alessandra Maggioliniho.

V telegrame určenom biskupovi talianskej diecézy Como Svätý Otec vyjadril smútok nad touto stratou a spomenul si na Mons. Maggioliniho a jeho dlhotrvajúcu chorobu, ktorú prežil v dôvernej odovzdanosti sa Pánovi. Ako sa ďalej uvádza, Svätý Otec sa horlivo modlí za tohto pastiera a zveruje ho do materskej ochrany Panny Márie.

V závere udelil Svätý Otec všetkým členom rodiny a smútiacim svoje apoštolské požehnanie.

-jv-

Svätý Otec sa prihovoriť veľvyslancovi Libanonu pri Svätej stolici

Vatikán (17. novembra, RV) – „Nech je Libanon príkladom pokoja pre celý Blízky východ“ – týmito slovami sa prihovoriť Svätý Otec novému veľvyslancovi Libanonu pri Svätej stolici, ktorým je Georges Chakib El Khoury pri príležitosti odovzdania jeho poverovacích listín. Benedikt XVI. ďalej pokračoval:

„V rozmanitosti odlišností, Libanon vo svojej histórii dokázal, že aj tak početné náboženstvá môžu žiť spoločne v bratstve a v spolupráci. Libanon by mal byť akýmsi „laboratóriom“ pri hľadaní účinných riešení a odpovedí na konflikty, v ktorých sa už tak dlho zmieta oblasť Blízkeho východu.“

Potom Svätý Otec zdôraznil hodnotu skúsenosti Libanonu pri nadväzovaní spolupráce medzi komunitami a kultúrami a vyzval medzinárodné spoločenstvo, aby ochraňovalo tento libanonský vzor ako aj rozvíjalo konkrétny záujem o tom, aby sa krajiny nestala územím stretov miestnych či medzinárodných konfliktov. Vyzdvihol tiež úsilie posledných mesiacov zo strany krajiny a jej predstaviteľov, pri zabezpečovaní základného politického života. Potom dodal:

„V súvislosti s napätiami, ktoré sú ešte stále prítomné v krajine“ povzbudil Svätý Otec Libanon, aby kráčal po ceste, ktorú otvorili pred niekoľkými mesiacmi dohody z Doha. Každý člen libanonského ľudu – dodal pápež – sa v Libanone musí cítiť skutočne ako doma a musí vidieť, že jeho obavy a oprávnené očakávania budú skutočne vzaté do úvahy vo vzájomnom rešpektovaní práv.

V závere Svätý Otec vyzval libanonských katolíkov, aby sa v hlbokom zjednotení so svojimi pastiermi usilovali o budovanie pokoja a zmierenia v oblasti tak drahej srdcu veriacich.

-sg-

Svätý Otec vyzýva veriacich, aby sa modlili za kresťanské spoločenstvá v Ázii

Vatikán (18. november, RV) – V mesiaci november pápež Benedikt XVI. vyzýva veriacich, aby sa modlili za Cirkev v Ázii. Obzvlášť teraz, keď je misijným úmyslom: „Aby kresťanské spoločenstvá v Ázii, pozerajúc sa na Kristovu tvár, vedeli nájsť vhodný spôsob ako o ňom hlásať národom tohto veľkého kontinentu bohatým na kultúru a staroveké formy spirituality, v plnej vernosti evanjeliu“.

O tomto zámere sa vyjadril aj otec Piero Gheddo, misionár z Pápežského inštitútu zahraničných

misii, ktorý sa podrobne zaoberá ázijským kontinentom. Ako povedal v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas, „najväčšou evanjelizačnou výzvou v Ázii je tá ohľadne prenasledovania veriacich. Je zbytočné to tajiť: v Ázii, tak trochu aj pre komunistické režimy - v Severnej Kórei, Číne, Vietname, Laose, ale napr. aj v moslimských štátoch - v Pakistane, Iráne, Malajzii, Indonézii – z hľadiska miestnych náboženstiev ako napr. v Indii hinduizmus - je veľký problém mať náboženskú slobodu. Slobodu, ktorá je v Ázii len v niektorých krajinách, ale nie je ich veľa. Takmer všade – a ja som prešiel Áziu niekoľkokrát – sú situácie, keď ide – nehovorím, že vždy o prenasledovanie, ale sú tam určite prekážky v slobodnom vyznávaní viery“ – dodal v závere rozhovoru otec Gheddo.

-jv-

Benedikt XVI.: „Hľadať Krista a ničomu nedávať prednosť pred jeho láskou!“

Vatikán (20. novembra, RV) – Kláštory sú duchovnými oázami, ktoré svetu rozprávajú o tom, čo je podstatné: „hľadať Krista a ničomu nedávať prednosť pred Jeho láskou“ - týmito slovami sa pápež Benedikt XVI. prihovoriť účastníkom plenárneho zasadnutia Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života.

Svätý Otec vyzdvihol dôležitosť rehoľného života v dejinách a zdôraznil jeho význam slovami „hľadať Boha a hľadať ho cez Ježiša Krista, ktorý ho pozdvihol (porov. Jn 1,18), hľadať ho s upretým pohľadom na neviditeľné skutočnosti, ktoré sú večné (porov. 2 Kor 4,18), v očakávaní slávneho príchodu Spasiteľa“ (porov. Tít 2,13).

Kláštory – pokračoval Svätý Otec sa stávajú duchovnými oázami, ktoré ukazujú ľudstvu absolútne prvenstvo Boha pri stálej adorácii „tajomnej, ale skutočnej Božskej prítomnosti vo svete“ a v bratskom spoločenstve žitom podľa „nového prikázania lásky a vzájomnej služby, pripravujúc sa tak na záverečnú slávu Božích synov“. Potom Svätý Otec dodal:

„Keď rehoľníci žijú radikálnym spôsobom evanjelium, keď tí, ktorí sú úplne oddaní kontemplatívnejmu životu pestujú v hĺbke jednotu s Kristom.... môže byť rehoľný život pre všetky formy rehoľného a zasväteného života spomienku na to, čo je podstatné a má prvenstvo v živote každého pokrsteného: hľadať Krista a ničomu nedávať prednosť pred jeho láskou“ – ukončil svoj príhovor Svätý Otec.

-sg-

Kardinál Dario Hoyos o pastorácii chorých detí

Vatikán (15. novembra, RV/SIR) – „Ľudský život nepatrí človeku. Je to niečo čo sme získali a čo prežívame. Nežijeme vďaka nám samotným, naša existencia je dar, Boží dar, ktorý len nejakým spôsobom spravujeme, sme vlastníkmí majetku, ktorý nie je náš“ – s týmito slovami vystúpil včera predseda Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“ kardinál Dario Castrillon Hoyos na medzinárodnej konferencii s názvom Pastorácia v starostlivosti o choré deti, ktorá sa dnes končí vo Vatikáne. Na trojdňovom zasadnutí sa účastníci venovali otázkam utrpenia chorých detí vo vzťahu k utrpeniu Krista a hodnote ľudského života.

Kardinál Hoyos ďalej dodal „Boh je stvoriteľom nášho života a chce len naše dobro.“ V závere poukázal na zmysel utrpenia nevinných, keď povedal, že „Viera premieňa utrpenie nevinných na obetu, ktorej úžitok obsiahne každý. Porozumieť zmyslu utrpenia nevinných je súčasťou tajomstva osobného spoločenstva s Bohom.“ **-dl-**

Zasadnutie Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života v Ríme

Taliansko (18. novembra, RV) – V Ríme pokračuje až do štvrtka plenárne zasadnutie Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života na tému „Rehoľný život a jeho význam v Cirkvi a v dnešnom svete“.

Na stretnutí hovoria prítomní na rozličné témy, ako napríklad význam kláštorného života pre Cirkev a rehoľný život v dnešnej dobe, ženské mníšstvo v Cirkvi či téma svedectva o skúsenosti zo živého a životaschopného kláštora a pod. Stretnutie by malo vo štvrtok ráno ukončiť prijatie na osobitnej audiencii u Svätého Otca. **-sg-**

Kardinál Bagnasco o prípade Eluany Englarovej

Taliansko (19. novembra, RV) - „Nech sa Eluanin otec porozpráva s mojím a zmení názor“ - to je výzva Bobbyho Schiava, brata Američanky Terri, ktorá bola 15 rokov vo vegetatívnom stave a zomrela v roku 2005 na Floride 13 dní po tom, čo jej zastavili prísun vody a živín.

Výzvu adresoval Bobby otcovi Talianke Eluane, ktorá je v takzvanom vegetatívnom stave

– teda v kóme už takmer 17 rokov, a v prípade ktorej talianske súdy rozhodli, že jej na žiadosť jej otca bude tiež zastavený prísun vody a živín. Ako sa Bobby pre taliansky denník *Avvenire* vyjadril: „smrť, ktorá zasiahla moju sestru, je jednou z najstrašnejších a najneľudskejších.“

V súvislosti s prípadom Eluany sa v týchto dňoch v Taliansku rozpútala diskusia o eutanázii. V rozhovore sa k otázke, či sa v jej prípade skutočne môže ísť o eutanáziu, odpovedal predseda Konferencie biskupov Talianska, arcibiskup Janova, Mons. Angelo Bagnasco: „Áno, je tu vážne a evidentné riziko. Zastaviť prívod vody a živín je prerušením životných funkcií ľudskej osoby, odhliadnuc od jej fyzickej situácie a zdravia. Takže tieto funkcie v nijakom prípade nemôžu byť považované za liečbu, či nezvyčajné lieky, ale ako absolútne nezmieriteľné.“ **-sg, jv-**

Benedikt XVI. vymenoval nového apoštolského nuncia Bolívie

Vatikán (21. novembra, RV) - Pápež Benedikt XVI. vymenoval v piatok za apoštolského nuncia v Bolívií Mons. Giambattistu DiQuattru, titulárneho biskupa oblasti Giromonte, ktorý bol doteraz apoštolským nunciom v Paname. **-sg-**

Kardinál Angelo Scola: „Rozmer laickosti v Cirkvi je veľmi dôležitý“

Vatikán (19. novembra, RV/Zenit) – „Povolanie byť laikom nie je len súborom úloh pre nevysvätených, ale skôr stretnutím sa s Kristom, ktorý presahuje každé konanie človeka“ - tieto slová adresoval benátsky kardinál Angelo Scola zhromaždeniu na Plenárnom zasadnutí Pápežskej rady pre laikov vo Vatikáne.

Kardinál zdôraznil, že rozmer laickosti je pre Cirkev veľmi dôležitý. Laickí veriaci sú preto povolaní naplňať svoje poslanie v miestnych cirkevných spoločenstvách. Za potrebné a dôležité označil úsilie prekonať dve najväčšie súčasné hrozby: prvou je snaha odstrániť takzvané „ohraničené“ praktizovanie života viery - prítomné len vo vnútri kresťanských spoločenstiev a kostolov, a druhou hrozbou je takzvané redukovanie kresťanskej viery len na civilné náboženstvo, čo je pre život kresťana vyčerpávajúce. A preto - ako dodal na záver - je potrebné prekonať takúto „teológiu laickosti“, ktorá je chápaná len ako právne vymedzenie povinností laikov v Cirkvi. **-dl-**

Svätá stolica zverejnila najbližšie obrady blahorečenia

Vatikán (20. novembra, RV) – Svätá stolica dnes zverejnila najbližšie obrady blahorečenia, ktoré schválil pápež Benedikt XVI. Sú medzi nimi títo Boží služobníci:

Peter Kibe Kasui spolu so 187 ďalšími mučeníkmi z Japonska, ktorí zomreli v rokoch 1603 – 1639. Obrad blahorečenia bude v Japonskom Nagasaki na štadióne „Nagasaki Big N. Stadium” 24. novembra o 12.00 hod.

Druhým blahorečeným bude José Olallo Valdés, rehoľník z Nemocničného rádu sv. Jána z Boha. Obrad bude v sobotu, 29. novembra v Camagüey na Kube, na „Plaza de la Caridad” o 8.00 hod. -sg-

IX. medzinárodné stretnutie o morálnej teológii vo Vatikáne

Vatikán (20. novembra, RV) – „Ako učiť morálnu teológiu? Perspektívy obnovy v posledných návrhoch systematického výkladu“ – tak znie téma IX. medzinárodného stretnutia, ktoré bude od 21. do 22. novembra, pod záštitou Pápežského inštitútu Jána Pavla II. pre štúdium manželstva a rodiny v Ríme. Tému budú prítomní rozobrať najmä vo svetle II. vatikánskeho koncilu a encyklik Veritatis splendor a Deus caritas est, pričom sa bude prihliadať hlavne na trojjediný rozmer Boha.

Na diskusii budú účastníci z Talianska, Španielska, Nemecka a USA. Okrem iných sa im prihovoria napr. sekretár Kongregácie pre katolícku výchovu, Mons. Jean Louis Brugués, alebo prof. Livio Melina, ktorý je docentom spomínaného Pápežského inštitútu. -jv-

Ordinár OS a OZ SR na zasadnutí COMECE v Bruseli

V dňoch 12.-14. novembra 2008 sa v Bruseli uskutočnilo jesenné plenárne zasadnutie Komisie biskupských konferencií krajín Európskej únie (COMECE).

Zasadnutie sa konalo aj za účasti novovymenovaného generálneho sekretára Piotra Mazurkiewicza v nových priestoroch komisie. Biskupi – delegáti z jednotlivých členských krajín, medzi nimi aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek sa na ňom zaoberali predovšetkým súčasnou finančnou krízou a ďalšími problémami, ktoré sa v Európe behom posledných mesiacov vyskytli. Finančná kríza odhalila krízu duchovnú a poukázala na zlý hodnotový systém.

Okrem finančnej krízy sa venovali aj zamietnutiu Lisabonskej zmluvy pri referende v Írsku a geopolitickej situácii po vojne medzi Ruskom a Gruzínskom. Ako sa vyjadril počas zasadania biskup Mons. Adrianus Van Luyn, predseda COMECE, finančná kríza sponchýbňuje náš model spoločnosti. Ekonomika, ktorá sa opiera o nepretržité a neobmedzené čerpanie obmedzených zdrojov, nemôže skončiť inak, než slzami. Podľa európskych biskupov je kríza tiež príležitosťou k prehodnoteniu životného štýlu západnej spoločnosti. Zaoberali sa v tomto zmysle správou na tému „Kresťanský pohľad na klimatické zmeny“, ktorú pre COMECE od novembra 2007 pripravovala expertná komisia. Podľa tohto dokumentu je teraz potrebné silné politické vedenie a debaty nad súvisiacimi etickými otázkami. Len tak je možné, aby ľudstvo nie len rozumom, ale aj srdcom prijalo nutnosť zmeny životného štýlu, príliš jednostranne zameraného na konzum. Zvlášť kresťania by mali ostatným ľuďom ukazovať, že umiernenosť sa nevyklučuje s kvalitou života a šťastím, lebo pomáha odlišovať podstatné od povrchného.

Biskupi ďalej zdôraznili význam nedeľného odpocinku ako jedného z pilierov európskej spoločnosti, ktorý pomáha vytvárať rovnováhu medzi prácou a rodinným životom. Vyzvali tiež poslancov Európskeho parlamentu, aby nedeľu ako deň pracovného pokoja zaradili do Smernice o pracovnej dobe, ktorej návrh bude Európsky parlament schvaľovať v decembri.

Plenárne zasadanie diskutovalo tiež o situácii irackých kresťanov. Vyzvalo Európsku úniu, aby sa zasadila o ochranu kresťanov a iných náboženských menšín v Iraku. Zhromaždenie poverilo sekretariát COMECE, aby zostavil expertnú komisiu, ktorá by sa zaoberala princípom reciprocity vo vzťahu k náboženskej slobode. -tu-

Biskupi z Afriky a Európy o nových formách pomoci pre migrantov

Veľká Británia (21. novembra, RV/SIR) – Biskupi z Európy, Afriky a Madagaskaru sa v týchto dňoch stretli v Katedrále Liverpoolu pri Modlitbe vešpier. Po nej nasledovalo stretnutie s názvom „Migrácia - nový priestor pre evanjelizáciu a solidarnosť“, ktorému predchádzalo zasadanie biskupov v meste Elmina v africkej krajine Ghana v novembri minulého roka.

Pozornosť účastníkov sa upriamuje na možnosti posilnenia vzájomnej spolupráce pri evanjelizácii. Stretnutie potrvá do nedele a prinesie priestor pre vzájomnú diskusiu a návrhy na riešenie problematiky migrácie v afrických a európskych krajinách ako tzv. problematiky nových foriem otroctva. V závere zasadnutia bude vydaný dokument, v ktorom budú zhrnuté nové pohľady a námety na podporu vzájomnej spolupráce pri pastorácii utečencov. -dl-

Známka venovaná prvej svätej z Indie

India (19. novembra, RV) – Indická pošta vydala známku venovanú sestre Alfonzii, ktorá je prvou indickou svätou. Známkou predstavili v nedeľu v indickom meste Dillí a má hodnotu 5 indických rupií. Stalo sa tak na podnet indických rehoľníc z Kongregácie sestry Alfonzie.

Pripomeňme, že sestru Alfonziu vyhlásili za svätú 12. októbra tohto roku. Začiatkom novembra sa na oslavách tejto udalosti v indickej oblasti Kerala zišlo viac ako 100-tisíc ľudí, medzi ktorými bol aj prefekt Kongregácie pre východné cirkvi kardinál Leonardo Sandri. Ten 9. novembra predsedal záverečnej svätej omši, na ktorú prišiel aj bývalý indický prezident Abul Kalam. -jv-

„Desaťtisíc svätých omší za nenarodené deti“ v USA

USA (19. novembra, RV/CNA) – Desaťtisíc svätých omší za nenarodené deti - to je iniciatíva americkej Organizácie Sv. Michala archanjela v štáte Memphis, ktorá potrvá od 13. do 21. januára 2009.

Ako uviedol riaditeľ organizácie Patrick Benedict „naším úsilím je chrániť nevinné nenarodené deti. Každý, kto zabíja nenarodené dieťa alebo pri tom nejako spolupracuje, vystavuje svoju dušu riziku večného odlúčenia od Boha, ktorým je peklo. Toto je pravda, ktorú musíme stále opakovať.“

Organizátori podujatia tiež pozývajú kňazov z celého sveta, aby sa aktívne zapojili do tejto modlitbovej reťaze slúžením svätých omší za nenarodené deti počas tohto obdobia. -dl-

Americkí biskupi kritizujú internetové stránky propagujúce mimomanželské vzťahy

USA (17. novembra, RV/Zenit) – Biskupi štátu Massachusetts uverejnili vyhlásenie, v ktorom odsudzujú reklamné inzeráty podporujúce manželskú neveru. Rozširovanie inzerátov, ktoré ponúkajú vzťahy bez záväzkov je podľa biskupov vážnou hrozbou pre manželstvo, ktoré má jedinečnú a nezastupiteľnú úlohu v spoločnosti a tiež má negatívny dopad na výchovu mladých.

Dodajme, že inzeráty na zoznámenia, ktoré propagujú mimomanželské vzťahy, takzvané „randenie

pre zadaných“ sa objavili na internetovej stránke, ktorá takéto schôdzky dohoduje.

Ako sa vo vyhlásení uvádza „manželstvo je povolanie, ktoré prospieva celej spoločnosti budovaním a posilňovaním ľudských vzťahov. Je taktiež základom pre rodinu, ktorá základnou bunkou spoločnosti a vyžaduje si úprimnosť, vernosť, sebaobetovanie, osobnú zodpovednosť, rešpekt a oddanosť.“ V závere dokumentu biskupi dodávajú, že „oslabovanie jednoty manželského zväzku znamená pre spoločnosť obrovskú ujmu.“ -dl-

Komunistickí aktivisti vo Vietname opäť zaútočili na katolíkov

Vietnam (19. novembra, RV/AsiaNews) – Útlak kresťanov vo Vietname pokračuje. Komunistickí aktivisti v sobotu večer obklúčili Kaplnku sv. Gerarda vo farnosti Thai Ha a snažili sa vyvolať konflikt, aby mohli zaútočiť. Vykrikovali protináboženské heslá a urážali miestnych rehoľných kňazov, kým veriaci z farnosti zvolávali kresťanov z okolia na pomoc. Polícia sa len nečinne prizerala. Na otázku niekoľkých útočníkov, či môžu kostol podpáliť, polícia odpovedala, že majú počkať na pokyny z vyššieho vedenia. Polhodiny pred polnocou sa útočníci kvôli rastúcemu počtu veriacich rozišli.

Farnosť sa obáva ďalších útokov. Tie sú odozvou na nedávny spor, v ktorom katolíci žiadali vládu, aby Cirkvi vrátila zhabanú budovu bývalej nunciatúry. -dl-

Islamskí extrémisti zaslali biskupom v Iraku výhražný list

Irak (21. novembra, RV/CNA) – Islamskí extrémisti hnutia Ansar al-Islam, ktoré spolupracuje s teroristickou skupinou Al-Káida, adresovali biskupom Iraku výhražný list, v ktorom žiadajú, aby všetci kresťania okamžite opustili krajinu.

V liste sa okrem iného píše: „Generálny tajomník členov islamského oddielu sa rozhodol zaslať posledné varovanie kresťanským križiackym nevercom v Bagdade a ostatných provinciách. V Iraku pre nich už viac nie je miesto.“ V liste sa ďalej uvádza, že všetkých kresťanov, ktorí v krajine zostanú aj napriek varovaniu, postihnú podobné následky ako kresťanov v Mosule.

Pripomeňme, že prenasledovanie kresťanov v Iraku sa stupňuje od roku 2005, keď krajinu postihla vojna so Spojenými štátmi. -dl-

Jubileum arcibiskupa Stanislava Zvolenského

Dňa 17. novembra predpoludním sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina uskutočnila ďakovná svätá omša pri príležitosti päťdesiatych narodením bratislavského arcibiskupa metropolitu Stanislava Zvolenského.

V homílii sa prítomným kňazom z celej arcidiocézy, tiež bohoslovcem, rehoľníkom, rehoľniciam i veriacim prihovorel dekan Jozef Slamka, ktorý dlhší čas pôsobil v Trnave, v rodisku jubilanta, a bol aj jeho primičným kazateľom. Jubilantovi okrem iného zaželal, aby si od Pána neváhal žiadať veľké dary pre svoju náročnú službu.

Po svätej omši sa v priestoroch Kňazského seminára uskutočnila recepcia, kde gratulácie pokračovali.

Jozef Haľko/ snímka Peter Zimen

Spišská Kapitula: Ukončenie roku biskupa Jána Vojtaššáka

V piatok 14. novembra 2008 si Spišská diecéza pripomenula 131. výročie od narodenia Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka a zároveň sa uskutočnilo ukončenie roku Jána Vojtaššáka, ktorý trval od 14. 11. 2007 do 14. 11. 2008. Pri tejto významnej príležitosti celebroidal o 17:00 hodine v katedrálnom chráme sv. Martina v Spišskej Kapitule svätú omšu spišský pomocný biskup Andrej Imrich. Vo svojom príhovore priblížil veriacim osobu biskupa Jána Vojtaššáka na politickom a historickom pozadí doby, v ktorej žil. Spomenul hrdinskú odvahu Božieho sluhu vzopriet' sa politickej moci, keď okrem iného povedal: „Biskup Ján je v tom veľký, že nepodľahol komunizmu a jeho politike. Nezľakol sa vyhrážok, ktorými mu hrozili, že ho zničia a už vôbec sa nedal kúpiť „sladkými rečami“ o moci za cenu zrady. A v tom nám je veľmi veľkým príkladom. Lebo my sme dnes často „predajní“, dáme sa kúpiť dokonca obyčajnou lichôtkou.“ V závere príhovoru vyjadril vďačnosť Pánu Bohu za dar veľkého biskupa, akým bol otec biskup Ján Vojtaššák.

Na sv. omši koncebrovali kňazi pôsobiaci na Spišskej Kapitule, predstavení Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka, kňazi z dekanátu Spišské Podhradie. Prítomní boli seminaristi, rehoľné sestry, veriaci z dekanátu Spišské Podhradie a celej diecézy.

Po svätej omši sa všetci pri hrobe biskupa Jána Vojtaššáka pomodlili desiatok sv. ruženca a modlitbu za jeho blahorečenie. Potom sa konalo spomienkové pásmo o biskupovi Jánovi.

Ján Vojtaššák sa narodil 14. novembra 1877 v Zákamennom na Orave ako siedme z jedenástich detí.

Študoval na gymnáziu v Trstenej a Ružomberku a od roku 1895 študoval teológiu v seminári v Spišskej Kapitule. Kňazskú vysviacku prijal 1. júla 1901. Ako kňaz pôsobil na mnohých miestach, neskôr sa stal riaditeľom Biskupského úradu. Biskupskú vysviacku prijal 13. februára 1921 v Nitre. Aj keď bol Ján Vojtaššák 44 rokov spišským biskupom, diecézu spravoval iba 29 rokov, kvôli vtedajšiemu politickému režimu. 15. januára 1951 bol v Bratislave vo vykonštruovanom procese odsúdený na 24 rokov ťažkého väzenia. Vo väzení bol až do amnestie 5. októbra 1963. Po nej žil krátko v Oravskej Lesnej a neskôr v Senohrabochoch pri Prahe. Zomrel vo vyhnanstve v Řičanoch pri Prahe. V roku 1990 bol rehabilitovaný zrušením rozsudku v plnom rozsahu.

Svätý Otec, v blahej pamäti Ján Pavol II. pri bohoslužbách na Mariánskej hore v Levoči o biskupovi Jánovi Vojtaššákovi povedal: „Starší z vás si zaiste pamätajú na úctyhodnú postavu biskupa Jána Vojtaššáka a bratia gréckokatolíci na postavu biskupa Pavla Gojdiča. Obidvaja boli uväznení v žalári na základe pseudoprocessov. Dnes si zasluhujú, aby sa konal cirkevný proces ich blahorečenia, pretože vydali svedectvo o vernej službe Cirkvi na Slovensku.“ (Janáč, P.: Mučeník bez vylitia krvi.)

Vladimír Fedorek

Zasadanie rady pre históriu KBS

V stredu 19. novembra 2008 sa v priestoroch Konferencie biskupov Slovenska v Bratislave konalo pracovné zasadanie Rady pre históriu.

Pod vedením predsedu nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka a za účasti historikov z celého Slovenska prerokovala rada viaceré iniciatívy, ktoré sa týkajú jej činnosti. Na úvod zasadania bola prítomným predstavená hodnotná publikácia, ktorú vydal Vatikánsky archív a ktorá objasňuje stredoveké obdobie Templárskeho rádu.

Rada pre históriu KBS sa následne venovala príprave vedeckej konferencie, ktorú plánuje zorganizovať v máji budúceho roku na tému Vzťah Cirkvi k Slovenskej republike 1939-1945. Rada tiež podporila návrh na historické spracovanie životopisov významných osobností cirkevného života – biskupov, kňazov, rehoľníkov a laikov, ktorí trpeli a boli väznení počas bývalého komunistického režimu. Mieni tak na celoslovenskej úrovni vytvoriť a publikovať viaceré zväzky kníh, ktoré by sa venovali týmto osobnostiam. V závere pracovného zasadania sa prerokovali viaceré administratívne a organizačné podnety a impulzy, ktoré sa týkajú odbornej činnosti Rady pre históriu, ktorej nasledujúce zasadanie bude v máji 2009 v Nitre.

Dušan Argaláš

V Nitre posvätili nový kláštor Služobník Ducha Svätého ustavičnej poklony

15. novembra 2008 posvätil nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák novopostavený kláštor Najsvätejšej Trojice. Budú v ňom bývať klauzúrne sestry Služobnice Ducha Svätého ustavičnej poklony (ružové sestry).

Slávnosť sa začala pred vchodom do kostola, kde hlavný projektant ako zástupca stavbárov predniesol reč o priebehu stavby a jej technických záležitostiach a symbolicky odovzdal kľúče nového kláštora otcovi biskupovi. Po odomknutí dverí prešiel sprievod do kostola, kde sa slávila sv. omša.

V homílii biskup Viliam Judák vyzdvihol pozitívny prínos rehoľných spoločenstiev, ktoré v 1200-ročnej histórii starobylej Nitry pôsobili a pôsobia v jej okolí. Vyjadril nádej a radosť z toho, že prichádza nové spoločenstvo sestier, ktorého charizmou je ustavičná poklona a modlitba pred sviatosťou Oltárnou. „Tak ako človek túži ísť na tiché miesta, aby si oddýchol od stresu každodenných povinností, ako hľadá čistý prameň uprostred našich hôr, aby sa mohol z neho občerstviť, vy budete vlastniť túto studňu živej vody preto, že sa chcete neustále klaňať Bohu v duchu a pravde. Vaša spiritualita bude obohatením pre všetkých, ktorí sem budú prichádzať. Mohli by sme povedať, že tento kláštor bude továrňou na modlitby, Božie milosti a Božie požehnanie, ktoré bude z tohto posvätného miesta prúdiť,“ povedal v kázni otec biskup. Zároveň vyzdvihol význam ružových sestier v dnešnej dobe: „Ste veľmi potrebné v našom pretechnizovanom, modernom storočí a tisícročí. Je veľmi potrebné, aby ste upriamovali na hodnoty, ktoré sú večné a dvíhajú človeka, aby bol lepší.“ Za patróna chrámu si sestry zvolili Najsvätejšiu Trojicu. Medzi jednotlivými Božskými osobami sú také vzťahy, ktoré prebiehajú vo vzájomnej láske a porozumení. A tak je to ten najkrajší a najlepší vzor toho, ako majú sestry spolunažívať medzi sebou, povedal nitriansky biskup. „Bude to vzor aj pre nás všetkých, ktorí sem budeme prichádzať, aby sme tu stretávali živého Boha v Eucharistii a odchádzali odtiaľto ako lepší ľudia.“

Nitriansky biskup zároveň poprosil sestry, aby vo svojich modlitbách mysleli na potreby celej Cirkvi.

Po slávnostnej homílii Mons. Viliam Judák slávnostne posvätil kostol i celý kláštor. Kostol pomazal na štyroch miestach sv. krizmou. Do oltára kaplny vložil relikvie sv. Arnolda, bl. sr. Márie Virgo i bl. sestry Zdenky.

Na pamiatku posvätného úkonu posviacky kostola a kláštora bola podpísaná pamätná listina, ktorú podpísali P. Peter Dušička, provinciál Spoločnosti

Božieho Slova na Slovensku, generálna predstavená ružových sestier Sr. Mária Cecília v zastúpení sr. Márie Devoty, Sr. Mária Magdaléna – predstavená domu v Nitre, Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup.

P. Peter Dušička SVD poďakoval tým, ktorí sa o vznik a realizáciu stavby tohto kláštora pričínili. Sestry tiež vyjadrili svoju vďaku otcovi biskupovi a všetkým, ktorí pomohli vzniku tohto diela. „Vrúcna vďaka patrí aj nášmu pátrovi provinciálovi Dušičkovi, ktorý sa neúnavne podieľal na úspechu tejto fundácie. Nech mu to Pán všetko bohato odplatí,“ povedala na záver Sr. Mária Cecília.

Po sv. omši vyložil otec biskup Najsvätejšiu sviatosť, pred ktorou budú sestry adorovať odteraz už každý deň a tak vyprosovať milosti a požehnanie nielen pre misijné dielo Cirkvi, ale i pre veriacich, ktorí ich o duchovnú pomoc požiadajú.

Tento kláštor Najsvätejšej Trojice je už dvadsiatym druhým kláštorom ružových sestier vo svete. Podobne ako v ich ostatných, i v nitrianskom budú dodržiavať prísnu klauzúru, aby boli čo najbližšie k Bohu.

Martin Štefanec

Interdiecézny seminár o farskej katechéze

V Ostrove pri Piešťanoch sa uskutočnil 19. 11. 2008 interdiecézny seminár o farskej katechéze na tému „Vstaň, vezmi si svoje lôžko a chod“ (Mk 2,9). Organizoval ho Diecézny katechetický úrad Trnavskej arcidiecézy a Banskobystrickej diecézy v spolupráci s Komisiou pre katechizáciu a školstvo KBS Zúčastnilo sa ho 80 kňazov a katechetov z bratislavskej a trnavskej arcidiecézy, z nitrianskej a banskobystrickej diecézy. Mons. Ján Orosch, pomocný biskup Trnavskej arcidiecézy a biskup Mons. Rudolf Baláž, predseda Komisie pre katechizáciu a školstvo KBS v úvode pozdravili prítomných a povzbudili ich do farskej katechézy, ktorá upevňuje a rozvíja vieru. Toto katechetické stretnutie moderoval riaditeľ DKÚ TT arcidiecézy vdp. Ladislav Tóth.

ThLic. Martin Ďuračka sa venoval vo svojej prednáške „Od musím ku chcem“ stručnej charakteristike mladých a tomu, čo ich môže osloviť, aby sa rozhodli pre život z viery. Mons. ThDr. Marián Bublinc preblížil problematiku toho, čo a ako ponúknuť tomu, koho sme oslovili. Na záver ThDr. Martin Michalíček oboznámil prítomných, čo má obsahovať zrelá a dospelá viera.

Účastníci si boli navzájom darom a obohatili sa o nové pohľady, o skúsenosti i o materiály, ktoré použijú v svojej činnosti.

Eugen Valovič

Stretnutie pracovnej skupiny Rady pre rodinu KBS

V piatok 14. novembra sa uskutočnilo stretnutie pracovnej skupiny Rady pre rodinu KBS poverenej prípravou podkladov pre realizáciu pastoračného plánu Katolíckej Cirkvi na Slovensku 2007-2013. Členovia pracovnej skupiny zhodnotili celoslovenské stretnutia spolupracovníkov pri príprave na manželstvo konané v Banskej Bystrici (20.9.) a v Košiciach (18.10). Na stretnutiach sa zúčastnilo spolu 128 spolupracovníkov: manželských párov, kňazov i odborníkov z radov lektorov prirodzených metód, či psychológov a pedagógov, ktorí sa oboznámili s doterajšími krokmi realizácie Pilotného projektu kurzov prípravy na manželstvo v oblasti rodiny ako prioritnej pastoračnej skupiny a zároveň v pracovných skupinách prispeli do tvorby projektu svojimi skúsenosťami s prípravou snúbencov na manželstvo vo svojich farnostiach. Väčšina zúčastnených vyjadrila ochotu intenzívne spolupracovať na hlavnej časti realizácie tohto projektu, t.j. na samotných Kurzoch prípravy na manželstvo, ktoré sa uskutočnia v jednotlivých diecézach počas roku 2009.

Pracovná skupina tiež vytvorila možnosť online spolupráce pri tvorbe jednotlivých tém, do ktorej je možné sa zapojiť prostredníctvom internetovej stránky Rady pre rodinu KBS www.rodina.kbs.sk.

Roman Seko

Kňazský seminár v Badíne dejiskom Celoslovenského liturgického dňa

17. novembra 2008 sa v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského konal Celoslovenský liturgický deň. Jeho účastníkmi boli členovia Slovenskej liturgickej komisie (SLK) pri KBS, členovia diecéznych liturgických komisií i ďalší nadšenci liturgie.

Podujatie začalo svätou omšou. Hlavný celebrant Mons. Stanislav Stolárik, košický pomocný biskup a predseda SLK, v úvode naznačil cieľ celého stretnutia, keď povedal: „Zišli sme sa tu, pretože milujeme liturgiu a kto miluje liturgiu, miluje Krista.“ Túto myšlienku ďalej v homílii rozvinul Mons. Andrej Imrich, pomocný biskup Spišskej diecézy: „Naša identita, naša kresťanská tvár – obraz Krista, je to najcennejšie, čo v nás môže byť. A kde si tento obraz môžeme zdokonaľiť? Je to práve pri liturgii. Ak by nás liturgia nepriťahovala viac ku Kristovi, ak by v nás neupevňovala jeho obraz, bola by iba prázdny divadlo.“

Liturgický deň po sv. omši pokračoval v seminárnej aule, kde Mons. Stanislav Stolárik oficiálne otvoril stretnutie. „Musíme sa dnes spoločne zamýšľať nad tým, ako v liturgii nechať vyniknúť Kristovi, a nie nám. On je hlavný liturgista, a nie my,“ uviedol predseda SLK. V ďalšom programe vystúpili s prednáškami účastníci 49. medzinárodného eucharistického kongresu, ktorý sa konal v júni tohto roku v kanadskom Québecu, Mons. ThDr. Vojtech Nepšínský a Mgr. Štefan Fábry. Okrem iného povedali: „Tento 49. medzinárodný eucharistický kongres v kanadskom Québecu bol naozajstným medzinárodným stretnutím kresťanov, ktorí oslavovali, slávlili a uctievali Eucharistiu, bol prejavom života celej Cirkvi a prejavom porozumenia všetkých veriacich v Krista skoro zo všetkých národov sveta.“ Podujatie bolo zakončené eucharistickou adoráciou o 14:00. **Dušan Rončák**

Prezentácia knihy Komentáre k Starému Zákonu

V Bratislavskom univerzitnom pastoračnom centre 19. novembra predstavili unikátne dielo, Komentáre k Starému zákonu. Prvý zväzok je venovaný jednej z najťažších kníh biblie, knihe Genesis. Je výsledkom štvorročnej práce popredných slovenských biblistov a ide o priekopnícky projekt v rámci strednej Európy.

Podľa jezuitu Petra Dubovského, ktorý sa výrazným spôsobom podieľal na tvorbe diela a uviedol ho aj na včerajšej prezentácii Komentár ku knihe Genesis vyšiel doposiaľ iba v štyroch svetových jazykoch. Netrúfli si dokonca naň ani Poliaci, či Taliani. V Poľsku síce vydali obdobné dielo, ale zďaleka nie v takom dôkladnom rozsahu ako vyšlo práve v slovenčine.

„Aj na Slovensku už máme skupinu ľudí, ktorá je dostatočne pripravená na to, aby to bola schopná robiť. Ľudia študovali, väčšinou sú odchovanci Pápežského biblického inštitútu v Ríme, Jeruzaleme, niektorí majú doktoráty z Cambridgu, z Harvardskej univerzity a keď takáto skupina začne spolupracovať, tak je možné takéto niečo vytvoriť.“

Na otázku, čo bolo pri práci na diele najnáročnejšie Peter Dubovský odpovedal: „Z pohľadu organizačného rozhodne to bolo koordinovanie tejto práce.“

Šéfredaktor Dobrej knihy Róbert Mesároš dopĺňa v čom spočíva prínos diela: „Komentár ku Genesis je veľmi rozsiahly. Sú tam veľmi náročné filologické pasáže, ale samotný komentár, ktorý tvorí strednú časť v každej kapitole, tak ten je písaný veľmi príjemným štýlom.“

Andrea Eliášová, Rádio Lumen

Formačné stretnutie laických dominikánov v Košiciach

V dňoch 14. až 16. novembra 2008 sa v Košiciach uskutočnil šiesty ročník formačného stretnutia magistratov bratstiev laikov sv. Dominika pod názvom: Spoločný bratský život. Hostiteľom bolo tento krát najmladšie košické bratstvo, ktorého patrónom je bl. Pier Giorgio Frassati. Prítomným sa okrem iných počas troch dní prihovorila aj provinčná moderátorka Eva Antonína Zúdorová OP a promótor pre laických dominikánov fr. Mannes Stanislav Marušák OP. Vypočuté prednášky vyvolali v auditóriu živú a plodnú diskusiu. Okrem nich však mali účastníci stretnutia možnosť navštíviť aj viaceré pamätihodnosti Košíc vrátane rekonštruujúceho sa košického dominikánskeho konventu. Stretnutie prebiehalo v bratskej atmosfére, najmä vďaka pohostinnosti miestneho bratstva, ktoré tak praktickým spôsobom aplikovalo jeden zo štyroch pilierov charizmy dominikánskej rehole, ktorými sú: bratstvo, modlitba, štúdium a kázanie. Všetky tieto atribúty dominikánskej charizmy uvádzajú do života nezastupiteľným spôsobom v sekulárnom svete aj laickí dominikáni, ktorí majú svoje bratstvá založené po celom Slovensku. Kto by teda cítil povolanie aj takýmto spôsobom sa angažovať v cirkvi a vo svete, nech sa skontaktuje s najbližším miestnym bratstvom laikov sv. Dominika. Bližšie informácie a kontakty nájdete na webovej stránke: www.frassati.sk

Mgr. Michal Válka

Zasadala Rada pre laické a apoštolské hnutia

15. novembra 2008 sa na pozvanie Mons. Alojza Tkáča stretli v kláštore Milosrdných bratov v Bratislave zástupcovia laických hnutí, komunít a laických združení pôsobiacich na Slovensku, aby koordinovali spoluprácu na aktivitách v roku 2009. Zasadanie Rady pre laické a apoštolské hnutia Konferencie biskupov Slovenska otvoril tajomník rady Jozef Konc, OFMcap. Arcibiskup Alojz Tkáč, ako predseda rady, v príhovore povzbudil prítomných k aktivitám, ktoré budú vyvíjať na pozadí Roku Svätého Pavla a uplatňovaní výziev nového Pastoračného plánu Katolíckej cirkvi na Slovensku. Zároveň vyzdvihol pozitívnu skúsenosť s prácou hnutí v Košickej arcidiecéze a poďakoval za ich činnosť a dielo na Slovensku.

Zástupcovia jednotlivých laických apoštolských inštitúcií oboznámili prítomných o svojich plánoch

a uskutočnených dielach. Tajomník rady informoval o celoslovenskej manifestácii na podporu rodiny „Family Day“, ktorú pripravujú rôzne občianske subjekty na 16. mája 2009 v Bratislave. Ďalšou témou bol návrh rozvinúť lokálne stretnutia Rady pre laické a apoštolské hnutia na diecéznej a farskej úrovni, rozvoj spolupráce so sociálnou subkomisiou, prezentácia hnutí na pútiach, ako i angažovanosť na medzinárodných podujatiach.

Zuzana Juhaniaková

Pamätná tabuľa Michalovi Ihnátovi

Veriaci farnosti Vranov-mesto prežili 17. november viac ako symbolicky. Práve v tento deň spomienky víťazstva nad totalitou sa v miestnom farskom chráme uskutočnila slávnosť odhalenia pamätnej tabule gréckokatolíckemu kňazovi Michalovi Ihnátovi.

Archijerejskú božskú liturgiu spolu s biskupmi slávil vyše dvadsať kňazov. Vladyka Ján Babjak v príhovore poukázal na rôzne druhy plaču, ktoré sprevádzajú ľudský život od kolísky až po hrob. Aj Kristus plakal nad Jeruzalemom, vidiac jeho zaťatosť a nevedomosť. Plač je uzdravujúci, ak ním vyjadruje človek pokánie a ochotu k náprave. Ako príklad vyzdvihol postavu o. Michala Ihnáta, ktorý sa nezľakol ani vyhrážok utrpenia v ťažkých skúškach života, ale ostal verný Bohu a svojej cirkvi. „Boh ukázal svoju silu, keď po 18-tich rokoch vzkriesil Gréckokatolícku cirkev. Daroval jej blahoslavených, daroval jej metropolitné zriadenie a priznáva sa k nej,“ uviedol vladyka Ján.

Po sv. liturgii so životom kňaza-trpiteľa Michala Ihnáta oboznámil prítomných predseda Spolku sv. Cyrila a Metoda Michal Hospodár. Nebohý Michal Ihnát pochádzal zo Zemplínskeho Jastrabia o. Trebišov. Po kňazskej vysviacke pôsobil v Ťačive a päť rokov ako kaplán vo Vranove, kde organizoval gréckokatolíckych veriach a duchovne sa o nich staral. V roku 1950 ho postihla likvidácia cirkvi, prenasledovanie, väznenie a skrývanie sa. V roku 1968 krátko pôsobil v Trebišove, neskôr v Koromli a v roku 1972 zakotvil v Košiciach, kde pastoroval chorých a vypomáhal pri spovedaní. Zomrel 24. 3. 1995 v Košiciach a pochovaný je v Zemplínskom Jastrabí. Ako memento zo slávnosti vyzdvihol hodnotu ľudskej slobody, ktorú Boh zasial ako semeno do ľudskej prirodzenosti a nijaký iný človek alebo systém ju nemôže zničiť.

Pamätnú tabuľu na bočnom priečelí chrámu odhalili spolu vladykovia Ján Babjak, Eugen Kočiš a za Konfederáciu politických väzňov Slovenska Dr. Jozef Baník. Odteraz bude pripomínať jedného svedka vernosti Pravde, ktorú nepodmyje žiadna ľudská zloba.

Michal Hospodár

30. výročie smrti Jána Hutyru, CM

17. 11. 2008 sa v priestoroch sály Vincentinum a farského kostola sv. Vincenta de Paul v Bratislave – Ružinovke konala spomienková slávnosť pri príležitosti 30. výročia smrti P. Jána Hutyru, CM – provinciálneho predstaveného Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul /CM/ a direktora spoločnosti Dcéry kresťanskej lásky /DKL/.

Program začal o 16.00 prezentáciou zo života tohto vzácného kňaza, nasledovala prednáška sestry Stelly Dankovej, DKL a po nej osobné svedectvá členov Misijnej spoločnosti, ako aj blízkych príbuzných a študentov z internátu Svoradov. Stretnutie vyvrcholilo slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval provinciálny predstaviteľ Misijnej spoločnosti – ThLic. Jozef Noga, CM. V homilii sa prihovril ThLic. Augustín Slaninka, CM a poukázal na pastoračnú starostlivosť a lásku otca Hutyru.

P. Ján Hutyra, CM sa narodil 1. 2. 1912 v Jablonove. Bol veľmi talentovaný a hudobne nadaný. Už ako 15-ročný začal uvažovať o kňazskom povolání. Po maturite bol prijatý do kňazského seminára v Spišskej Kapitule. V druhom ročníku vážne ochorel a bol hospitalizovaný v Levočskej nemocnici, kde sa spoznal so sestrami vincentkami a pocítil povolanie vstúpiť do Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. 15. 10. 1933 napísal svojmu predstavenému, biskupovi Jánovi Vojtaššákovi list, v ktorom ho žiadal o povolenie opustiť spišský seminár a stať sa kňazom misionárom. 12. 11. 1933 vstúpil do noviciátu v rakúskom Grazi a po ukončení štúdia teológie prijal 19. 7. 1936 sviatosť kňazstva. Jeho prvým pôsobiskom bol internát Svoradov, ktorý slúžil ako domov študentov z celého Slovenska. 26. 6. 1942 bol menovaný za vicevizitátora Misijnej spoločnosti a direktora Dcéry kresťanskej lásky so sídlom v Ladkoch. 23. 9. 1947 bol zadržaný na 7. odbore povereníctva vnútra v Bratislave a dostal sa do vyšetrovacej väzby, kde bol viackrát kruto bitý a vypočúvaný.

27. januára 1948 bol prepustený, no hneď sa musel liečiť v nemocnici. V roku 1950 bol páter Ján obžalovaný a odsúdený na 8 mesiacov odňatia slobody pre údajné rozširovanie protištátnych letákov. Začiatkom roku 1951 bol na neho vydaný zatykač a vypísaná odmena 60 000 korún za jeho udanie. Pod dojemom týchto udalostí sa p. Hutyra rozhodol zo svojho internačného väzenia v Beľušských Slatinách utiecť. Útek uskutočnil 16. januára 1951. Všeobecne sa predpokladalo, že ušiel za hranice. Nechcel opustiť svojich spolubratov a sestry v tejto tak ťažkej dobe a situácii, a tak až do roku 1958, kedy bol zaistený, zo zákulisia riadil viceprovinciu Misijnej spoločnosti a sestry vincentky. Páter Hutyra pobyt vo väzení znášal hrdinsky. Prešiel viacerými väzeniami, kde sa jeho i ostatných snažili zlomiť na tele, ale predovšetkým na duchu. Ako prvé to boli „Pražské pobyty“ vo vyšetrovacích na Ruzyni a na Pankráci, kde dostal dlhší čas

samotky. Neskôr prešiel väzeniami v Novom Jičine, Valdiciach, Plzni a na Mírove. Páter Hutyra bol prepustený z väzenia 20. júla 1965, teda o tri roky skôr, ako mu mal vypršať trest.

V roku 1969 sa P. Hutyra presťahoval do Ústredného domu Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul v Mendrike pri Svitavách, kde prednášal v rámci formácie asketiku, apológiu, morálku, Sväté písmo a iné disciplíny.

P. Ján Hutyra zomrel dňa 20. 2. 1978. Veta ktorú rád opakoval: „Večnosť začína dnes“, charakterizuje jeho život v neustálej Božej prítomnosti. **Tomáš Brezáni**

Milióntou knihou vydavateľstva Don Bosco je Srdce otca

Vydavateľstvo Don Bosco prekročilo v tomto mesiaci vo svojej produkcii hranicu milión kníh. Samotnou milióntou knihou je niektorá z nového titulu Srdce otca. Najčerstvejšou novinkou a zároveň druhou knihou v edícii DOMA je titul Srdce otca o otcovskom štýle výchovy. Na predvianočný trh prichádza v náklade tritisíc výtlačkov a zároveň si čitatelia opäť nájdu na pulloch aj prvú knihu z tejto edície Ako pokaziť dieťa desiatimi ťahmi. Medzi tritisíc exemplármi knihy Srdce otca sa skrýva aj exemplár s celkovým poradovým číslom jeden milión.

Druhú horúcou novinkou predvianočného obdobia je kniha určená pre mladých s názvom Mám problém. Titul vychádza z autentických problémov mladých ľudí, ktorí hľadajú zmysel svojho života, budujú vzťahy a upevňujú svoju vieru. Otázky a odpovede boli uverejnené počas štyroch rokov v časopise AHA! a v knihe sú rozdelené do oblastí rodina, škola, vzťahy on a ona, duchovný život.

Pre niekoľkými týždňami vydalo vydavateľstvo v novom formáte a grafickom spracovaní aj známy titul Nebol to len sen. Bohato ilustrovaná kniha je určená deťom a ponúka im prvé zoznámenie sa so životným príbehom dona Bosca. Autorom diela je už zosnulý salezián Andrej Pauliny. Čitateľmi obľúbená kniha vyšla prvý raz v roku 1982 v Ríme, potom v roku 2000 na Slovensku. Teraz vychádza v obnovenom spracovaní v podobe väčšej detskej knihy.

Saleziánske vydavateľstvo Don Bosco vzniklo v roku 1994. Popri bohatej knižnej produkcii sa zameriava aj na vydávanie časopisov AHA!, Don Bosco dnes a Sväté písmo pre každého. Pôsobí aj v oblasti audiovizuálnej tvorby. Viac o nových tituloch na www.donbosco.sk.

Rastislav Hamráček